

DET KONGELEGE
UTANRIKSDEPARTEMENT

Prop. 8 S

(2010–2011)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 160/2006 om innlemming i EØS-avtala av direktiv 2009/44/EF av 6. mai 2009 om endeleg oppgjer i betalingssystem og i oppgjerssystem for verdipapir og om avtaler om finansiell trygdgjeving, med omsyn til samankopla system (linked systems) og gjeldsfordringar (credit claims)

*Tilråding frå Utanriksdepartementet av 29. oktober 2010,
godkjend i statsråd same dagen.
(Regjeringa Stoltenberg II)*

1 Bakgrunn

EØS-komiteen vedtok 30. april 2010 å endre vedlegg IX og vedlegg XII til EØS-avtala til å omfatte direktiv 2009/44/EF av 6. mai 2009 om endring av direktiv 98/26/EF om endeleg oppgjer i betalingssystem og i oppgjerssystem for verdipapir og direktiv 2002/47/EF om avtaler om finansiell trygdgjeving, med omsyn til samankopla system (linked systems) og gjeldsfordringar (credit claims).

Ettersom gjennomføringa i norsk rett krev lovendring, vart avgjerda i EØS-komiteen teken med atterhald om samtykke frå Stortinget i samsvar med § 26 andre leddet i Grunnlova.

Avgjerda i EØS-komiteen og direktiv 2009/44/EF følgjer som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Nærmare om direktivet

Direktiv 2009/44/EF av 6. mai 2009 inneber endringar i rådsdirektiv 98/26/EF om endeleg oppgjer i betalingssystem og i oppgjerssystem for verdipapir (finalitetsdirektivet) og i direktiv 2002/47/EF om avtaler om finansiell trygdgjeving når det gjeld samankopla system (linked systems) og gjeldsfordringar (credit claims).

Endringane i *finalitetsdirektivet* har som føremål å ta omsyn til det auka talet på koplingar mellom til dømes marknadsplassar og oppgjerssentralar som m.a. MiFID-direktivet og The European Code of Conduct for Clearing and Settlement har gjort mogleg. Omgrepet «samverkande system» og ansvaret til systemansvarlege vert difor klargjorde i direktivet. I tillegg vert det gjort enkelte forenklingar i direktivteksta.

Endringane i *direktivet om finansiell trygdgjeving* har som føremål å auke omfanget av tilgjengeleg trygd ved å godta gjeldsfordringar i form av

Samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 160/2006 om innlemming i EØS-avtala av direktiv 2009/44/EF av 6. mai 2009 om endeleg oppgjer i betalingssystem og i oppgjerssystem for verdipapir og om avtaler om finansiell trygdgjeving, med omsyn til samankopla system (linked systems) og gjeldsfordringar (credit claims)

avtale om kreditt frå ein kredittinstitusjon, som ei tenleg form for trygd. Ei harmonisering av føresegnene i direktivet på dette punktet er meint å medverke til likare konkurransevilkår for kredittinstitusjonar i alle medlemsstatane.

For å fremje bruken av gjeldsfordringar som trygd skal det i utgangspunktet ikkje stillast spesi- fikke krav om melding og registrering som vil føre til at overføring av gjeldsfordringar som trygd vert upraktisk, men direktivet opnar for at det kan stillast visse krav til medlemsstatane når det gjeld slik registrering og melding. Samstundes, for å unngå å svekkje trygdinnehavarane si stilling, skal det vere mogleg for debitor å gje avkall på motrekningsretten overfor kreditor, og likeins skal det vere mogleg for debitor å gje avkall på kreditor si teieplikt. Såleis vil trygdinnehavaren få tilstrekkeleg informasjon til å kunne vurdere verdien av underliggjande gjeldsfordringar.

Likevel er det ikkje meininga at føresegnene om gjeldsfordringar skal ha førerang framfor føresegnene i direktiv 93/13/EØF om urimelege vilkår i forbrukarkontraktar og direktiv 2008/48/EF om forbrukarkredittavtaler som i Noreg er tekne inn i høvesvis lova om kredittkjøp og lova om finansavtaler og finansoppdrag. Direktivet opnar òg for at medlemsstatane kan halde gjeldsfordringar der debitor er forbrukar, eller små og mellomstore bedrifter, utanfor definisjonen av gjeldsfordringar i direktivet.

3 Avgjerda i EØS-komiteen

I medhald av avgjerd i EØS-komiteen nr. 50/2010 av 30. april 2010 skal vedlegg IX og XII til EØS-avtala endrast.

Avgjerd i EØS-komiteen nr. 50/2010 av 30. april 2010 inneheld ei innleiing og fem artiklar. I innleiinga vert det vist til EØS-avtala, og særleg til artikkel 98, som gjer det mogleg å endre vedlegga til avtala gjennom avgjerd i EØS-komiteen.

Artikkel 1 slår fast at det skal gjerast følgjande endring i vedlegg IX til EØS-avtala:

«I vedlegg IX til avtala nr. 16b (europaparlaments- og rådsdirektiv 98/26/EF) vert følgjande lagt til:

«, endra ved:

- **32009 L 0044:** Europaparlaments- og rådsdirektiv (EF) nr. 2009/44/EF av 6. mai 2009 (EUT L 146 av 10.6.2009, s. 37).»

Artikkel 2 slår fast at det skal gjerast følgjande endring i vedlegg XII til EØS-avtala:

«I vedlegg XII til avtala nr. 4 (europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/47/EF) vert følgjande lagt til:

«, endra ved:

- **32009 L 0044:** Europaparlaments- og rådsdirektiv (EF) nr. 2009/44/EF av 6. mai 2009 (EUT L 146 av 10.6.2009, s. 37).

For føremåla med denne avtala skal føresegnene i direktivet gjelde med følgjande tilpassing:

I artikkel 1 nr. 4 bokstav c) skal orda «som definerert i artikkel 1 og artikkel 2 nr. 2) og 3) i vedlegget til kommisjonsrekommendasjon 2003/361/EF av 6. mai 2003 om definisjonen av svært små, små og mellomstore bedrifter» ikkje nyttast.»

Artikkel 3 fastset at teksta til direktiv 2009/44/EF på islandsk og norsk, som vil verte kunngjort i EØS-tillegget til *Tidend for Den europeiske unionen*, skal vere gyldig.

Artikkel 4 slår fast at avgjerda tek til å gjelde 1. mai 2010, på det vilkåret at EØS-komiteen har motteke alle meldingar etter artikkel 103 nr. 1 i avtala.

Artikkel 5 slår fast at avgjerda i EØS-komiteen skal kunngjerast i EØS-avdelinga av og EØS-tillegget til *Tidend for Den europeiske unionen*.

4 Tilhøvet til norsk rett

Direktivet vil føre til behov for endring i lova om betalingssystem og lova om finansiell trygdgjeving. I lova om betalingssystem vil det vere naudsynt å gjere endringar i einskilde definisjonar, m.a. vert definisjonen av trygd (collateral security) presisert i direktivet ved å vise til finansiell trygdgjeving som vert omtala i direktivet om finansiell trygdgjeving. Det må òg innførast nye definisjonar av kva som er meint med bankdag (business day), samverkande system og systemansvarleg. I føresegnene i kapittel 4 om rettsvern og trygd for avreknings- og oppgjersavtaler i lova vil det måtte presiserast ytterlegare når ordrar og avrekning av ordrar er juridisk bindande, òg i ein situasjon med insolvens hos ein deltakar i eit system eller eit samverkande system eller hos den systemansvarlege for eit samverkande system.

I tillegg til visse tekniske justeringar må Noregs Bank si meldeplikt til EFTAs overvakingssorgan utvidast til òg å omfatte systemansvarlege.

I lova om finansiell trygdgjeving vil det vere behov for endringar i definisjonar, m.a. definisjonen av finansiell trygdgjeving med omsyn til gjeldsfordringar. Det må òg innførast ein defini-

Samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 160/2006 om innlemming i EØS-avtala av direktiv 2009/44/EF av 6. mai 2009 om endeleg oppgjer i betalingssystem og i oppgjerssystem for verdipapir og om avtaler om finansiell trygdgjeving, med omsyn til samankopla system (linked systems) og gjeldsfordringar (credit claims)

sjon av gjeldsfordringar. I lova må det dessutan presiserast at styresmaktene kan stille krav om registrering eller melding av slike fordringar, at gjeldsfordringa sin debitor, uavhengig av lova om kredittkjøp, kan fråseie seg retten til motrekning overfor kreditor og gje avkall på teieplikta til kreditor som elles ville hindre eller avgrense kreditor sitt høve til å leggje fram informasjon om gjeldsfordringa eller debitor for å kunne bruke gjeldsfordringa som trygdgjeving.

Det må dessutan vurderast om ein skal ha ein regel som gjer det mogleg å halde gjeldsfordringar der debitor er ein forbrukar eller ei lita eller mellomstor bedrift, utanfor definisjonen av gjeldsfordringar i lova. Finansdepartementet vil fremme ein eigen proposisjon til Stortinget med dei naudsynte lovendingane.

5 Økonomiske og administrative konsekvensar

Det vert lagt til grunn at gjennomføringa av EØS-pliktene som svarar til direktivet, vil medføre ei lita utviding i omfanget av meldepliktige opplysningar som Noregs Bank må vidareformidle til EFTAs overvaksingsorgan etter lova om betalingssystem. Direktivet medfører elles ingen særlege økonomiske eller administrative konsekvensar.

Vi **HARALD**, Noregs Konge,

stadfester:

Stortinget blir bede om å gjere vedtak om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 160/2006 av 8. desember 2006 om innlemming i EØS-avtala av direktiv 2009/44/EF av 6. mai 2009 om endeleg oppgjer i betalingssystem og i oppgjerssystem for verdipapir og om avtaler om finansiell trygdgjeving, med omsyn til samankopla system (linked systems) og gjeldsfordringar (credit claims), i samsvaret med eit vedlagt forslag.

---

6 Konklusjon og tilråding

Finansdepartementet tilrår at Stortinget godkjenner avgjerda i EØS-komiteen om endring i vedlegg IX til EØS-avtala ved innlemming av europa-parlaments- og rådsdirektiv 2009/44/EF av 6. mai 2009 om endring av direktiv 98/26/EF om endeleg oppgjer i betalingssystem og i oppgjerssystem for verdipapir og direktiv 2002/47/EF om avtaler om finansiell trygdgjeving, med omsyn til samankopla system (linked systems) og gjeldsfordringar (credit claims). Utanriksdepartementet sluttar seg til dette.

Utanriksdepartementet

tilrår:

At Dykkar Majestet godkjenner og skriv under eit framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 160/2006 av 8. desember 2006 om innlemming i EØS-avtala av direktiv 2009/44/EF av 6. mai 2009 om endeleg oppgjer i betalingssystem og i oppgjerssystem for verdipapir og om avtaler om finansiell trygdgjeving, med omsyn til samankopla system (linked systems) og gjeldsfordringar (credit claims).

Samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 160/2006 om innlemming i EØS-avtala av direktiv 2009/44/EF av 6. mai 2009 om endeleg oppgjer i betalingssystem og i oppgjerssystem for verdipapir og om avtaler om finansiell trygdgjeving, med omsyn til samankopla system (linked systems) og gjeldsfordringar (credit claims)

Forslag

til vedtak om godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 160/2006 av 8. desember 2006 om innlemming i EØS-avtala av direktiv 2009/44/EF av 6. mai 2009 om endeleg oppgjer i betalingssystem og i oppgjerssystem for verdipapir og om avtaler om finansiell trygdgjeving, med omsyn til samankopla system (linked systems) og gjeldsfordringar (credit claims)

I

Stortinget samtykker i godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 160/2006 av 8. desember 2006 om innlemming i EØS-avtala av direktiv 2009/44/EF av 6. mai 2009 om endeleg oppgjer i betalingssystem og i oppgjerssystem for verdipapir og om avtaler om finansiell trygdgjeving, med omsyn til samankopla system (linked systems) og gjeldsfordringar (credit claims).

Samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 160/2006 om innlemming i EØS-avtala av direktiv 2009/44/EF av 6. mai 2009 om endeleg oppgjer i betalingssystem og i oppgjerssystem for verdipapir og om avtaler om finansiell trygdgjeving, med omsyn til samankopla system (linked systems) og gjeldsfordringar (credit claims)

Vedlegg 1

Avgjerd i EØS-komiteen nr. [...] av [...] om endring av vedlegg IX (Finansielle tenester) og vedlegg XII (Fri rørsle av kapital) til EØS-avtala

EØS-KOMITEEN HAR –

med tilvising til avtala om Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet, endra ved protokollen om justering av avtala om Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet, heretter kalla "avtala", særleg artikkel 98, og på følgjande bakgrunn:

1. Vedlegg IX til avtala vart endra ved avgjerd i EØS-komiteen nr. [.../...] av [...]¹.
2. Vedlegg XII til avtala vart endra ved avgjerd i EØS-komiteen nr. [.../...] av [...]².
3. Europaparlaments- og rådsdirektiv (EF) nr. 2009/44/EF av 6. mai 2009 om endring av direktiv 98/26/EF om endeleg oppgjer i betalingssystem og i oppgjerssystem for verdipapir og direktiv 2002/47/EF om avtaler om finansiell sikkerhetsstilling, med omsyn til samankopla system og pengekrav³ skal takast inn i avtala –

TEKE DENNE AVGJERDA:

Artikkel 1

I vedlegg IX til avtala nr. 16b (europaparlaments- og rådsdirektiv 98/26/EF) vert følgjande lagd til:
", endret ved:

- **32009 L 0044:** Europaparlaments- og rådsdirektiv (EF) nr. 2009/44/EF av 6. mai 2009 (EUT L 146 av 10.6.2009, s. 37)."

Artikkel 2

I vedlegg XII til avtala nr. 4 (europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/47/EF) vert følgjande lagd til:
", endret ved:

- **32009 L 0044:** Europaparlaments- og rådsdirektiv (EF) nr. 2009/44/EF av 6. mai 2009 (EUT L 146 av 10.6.2009, s. 37).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

I artikkel 1 nr. 4 bokstav c) får ordene "som definert i artikkel 1 og artikkel 2 nr. 2) og 3) i vedlegget til kommisjonsrekommendasjon 2003/361/EF av 6. mai 2003 om definisjonen av svært små, små og mellomstore bedrifter" ikke anvendelse."

Artikkel 3

Teksta til direktiv 2009/44/EF på islandsk og norsk, som vil verte kunngjerd i EØS-tillegget til *Tidend for Den europeiske unionen*, skal verte gyldig.

Artikkel 4

Denne avgjerda tek til å gjelde [...], på det vilkåret at EØS-komiteen har motteke alle meldingar etter artikkel 103 nr. 1 i avtala^(4*).

Artikkel 5

Denne avgjerda skal kunngjerast i EØS-avdelinga av og EØS-tillegget til *Tidend for Den europeiske unionen*.

Utfërda i Brussel, [...].

For EØS-komiteen

Formann

[...]

Sekretærar for EØS-komiteen

[...]

¹ [...].

² [...].

³ TEU L 146 av 10.6.2009, s. 37.

⁴ (*) [Ingen forfatningsrettslege krav oppgjevne./Forfatningsrettslege krav oppgjevne.]

Samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 160/2006 om innlemming i EØS-avtala av direktiv 2009/44/EF av 6. mai 2009 om endeleg oppgjer i betalingssystem og i oppgjerssystem for verdipapir og om avtaler om finansiell trygdgjeving, med omsyn til samankopla system (linked systems) og gjeldsfordringar (credit claims)

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsdirektiv (EF) nr. 2009/44/EF av 6. mai 2009 om endring av direktiv 98/26/EF om endeleg oppgjer i betalingssystem og i oppgjerssystem for verdipapir og direktiv 2002/47/EF om avtaler om finansiell sikkerhetsstillelse, med omsyn til samankopla system og gjeldsfordringar

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet, særleg artikkel 95, med tilvising til framlegget frå Kommissjonen, med tilvising til fråsegna frå Den europeiske sentralbanken¹,

med tilvising til fråsegna frå Det europeiske økonomi- og sosialutvalet²,

etter den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 251 i traktaten³, og

ut frå desse synsmåtane:

1. Ved europaparlaments- og rådsdirektiv 98/26/EF⁴ vart det innført ei ordning der endeleg oppgjer for overføringsordrar og avrekning i tillegg til fullbyrding av trygd vert sikra med omsyn til både innanlandske og utanlandske deltakarar i betalingssystem og oppgjerssystem for verdipapir.
2. I vurderingsrapporten frå Kommissjonen av 7. april 2006 om direktiv 98/26/EF om endeleg oppgjer vart det slått fast at direktiv 98/26/EF generelt sett verkar godt. I rapporten vart det streka under at visse vesentlege endringar kan vere på veg innfor betalingssystem og oppgjerssystem for verdipapir og det vart òg slått fast at det er naudsynt å gjere direktiv 98/26/EF klarare og enklare.
3. Den viktigaste endringa er likevel det aukande talet på koplingar mellom system som på tida då utkastet til direktiv 98/26/EF vart utar-

beidd, nesten utelukkande vart drivne på eit nasjonalt og uavhengig plan. Denne endringa er eit av resultata av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁵, og dei europeiske åtferdsreglane for avrekning og oppgjer. Med sikte på tilpassing til denne utviklinga bør omgrepet samverkande system og ansvaret til dei systemansvarlege gjerast klarare.

4. Ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/47/EF⁶ vart det skapt ei rettsleg ramme i Fellesskapet for bruk av finansiell trygdgjeving på tvers av landegrensene og dermed vart dei fleste formelle krava som tidlegare galdt for avtaler om finansiell trygdgjeving, oppheva.
5. Den europeiske sentralbanken har vedteke å godkjenne bruken av gjeldsfordringar som trygd i kredittransaksjonar i eurosystelet frå 1. januar 2007. For å få størst mogleg økonomisk verknad av bruken av gjeldsfordringar, rådde Den europeiske sentralbanken til ei utviding av verkeområdet til direktiv 2002/47/EF. Vurderingsrapporten frå Kommissjonen av 20. desember 2006 om direktivet om avtaler om finansiell trygdgjeving (2002/47/EF) tok opp dette spørsmålet og slutta seg til fråsegna frå Den europeiske sentralbanken. Bruken av gjeldsfordringar vil auke omfanget av tilgjengeleg trygd. Dessutan vil ytterlegare harmonisering på området betalingssystem og oppgjerssystem for verdipapir medverke til like konkurransevilkår for kredittinstitusjonane i alle medlemsstatane. Dersom bruken av gjeldsfordringar som trygd vert gjort enda lettare, vil

¹ TEU C 216 av 23.8.2008, s. 1.

² Fråsegn gjeven 3. desember 1990 (enno ikkje offentleggjort i TEU)

³ Europaparlamentsfråsegn av 18. desember 2008 (enno ikkje offentleggjort i TEU) og rådsavgjerd av 27. april 2009.

⁴ TEF L 166 av 11.6.1998, s. 45.

⁵ TEU L 145 av 30.4.2004, s. 1.

⁶ TEF L 168 av 27.6.2002, s. 43.

Samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 160/2006 om innlemming i EØS-avtala av direktiv 2009/44/EF av 6. mai 2009 om endeleg oppgjer i betalingssystem og i oppgjerssystem for verdipapir og om avtaler om finansiell trygdgjeving, med omsyn til samankopla system (linked systems) og gjeldsfordringar (credit claims)

også forbrukarar og debitorar tene på dette ettersom bruken av gjeldsfordringar som trygd til slutt vil føre til meir konkurranse og meir tilgjengeleg kreditt.

6. For å lette bruken av gjeldsfordringar er det viktig å oppheve eller forby administrative reglar som meldings- og registreringsplikt, som vil gjere det praktisk umogleg å overdra gjeldsfordringar. For ikkje å bringe trygdehavarene i ein vanskeleg situasjon bør likeins debitorar på gyldig måte kunne gje avkall på motrekningsretten sin overfor kreditorar. Med den same grunngjevinga bør det òg vere mogleg for debitor å gje avkall på bankløyndomsreglar fordi det elles kan vere vanskeleg for trygdehavaren å få tilstrekkelege opplysningar til å gjere ei korrekt vurdering av verdien til dei underliggjande gjeldsfordringane. Desse føresegnene rører ikkje ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/48/EF av 23. april 2008 om kredittavtaler for forbrukere⁷.
7. Medlemsstatane har ikkje nytta høvet i artikkel 4 nr. 3 i direktiv 2002/47/EF til ikkje å godkjenne trygdehavaren sin rett til tileigning. Den føresegna bør difor opphevast.
8. Direktiv 98/26/EF og 2002/47/EF bør difor òg opphevast.
9. I samsvar med nr. 34 i den tverrinstitusjonelle avtala om betre regelverksutforming⁸ vert medlemsstatane oppmoda til, både for sitt eige føremål og i interessa til Fellesskapet, å utarbeide og offentliggjere eigne tabellar, som i størst mogleg grad viser samanhengen mellom dette direktivet og innarbeidingstiltaka.

VEDTEKE DETTE DIREKTIVET:

Artikkel 1

Endringar av direktiv 98/26/EF

I direktiv 98/26/EF vert det gjort følgjande endringar:

1. Synsmåte 8 vert oppheva.
2. Følgjande synsmåte vert sett inn:
  - «14a) Nasjonale rette styresmakter eller tilsynsstyresmakter bør sikre at dei ansvarlege for dei systema som utgjer dei samverkande systema, så langt råd er vortne samde om felles reglar for tidspunktet for innføring i dei samverkande systema. Nasjonale rette styres-

makter eller tilsynsstyresmakter bør sikre at reglane for tidspunktet for innføring i eit samverkande system vert samordna så langt det er mogleg og naudsynt for å unngå rettsleg uvisse ved feil i eit deltakande system.»

3. Følgjande synsmåte vert sett inn:
  - «22a) Med omsyn til samverkande system kan mangel på samordning om kva reglar som gjeld på tidspunktet for innføring og det ugjenkallelege aspektet, utsetje deltakarar i eit system eller til og med den systemansvarlege sjølv, for ringverknader av ein feil i eit anna system. For å unngå systemrisiko er det ønskjeleg å fastsetje at den systemansvarlege i samverkande system samordnar reglane for tidspunktet for innføring og det ugjenkallelege aspektet i dei systema som dei driv.»
4. I artikkel 1 vert det gjort følgjande endringar:
  - a. i bokstav a), vert ordet «ecu» bytt ut med ordet «euro»,
  - b. i bokstav c) vert andre strekpunktet bytt ut med følgjande:

«– transaksjonar som sentralbankane i medlemsstatane eller Den europeiske sentralbanken utfører i eigenskap av å vere sentralbankar.»
5. I artikkel 2 vert det gjort følgjande endringar:
  - a. i bokstav a) vert det gjort følgjande endringar:
    - i. første strekpunktet vert bytt ut med følgjande:

«– mellom tre eller fleire deltakarar, ikkje medrekna den systemansvarlege, eit eventuelt oppgjersføretak, ein eventuell sentral motpart, ein eventuell avrekningsentral eller ein eventuell indirekte deltakar, som har felles reglar og standardiserte framgangsmåtar for avrekning, gjennom ein sentral motpart eller ikkje, eller utføring av overføringsordrar mellom deltakarane,»
    - ii. følgjande ledd vert sett inn:

«Ei ordning som er innført mellom samverkande system utgjer ikkje eit system.»
  - b. i bokstav b) vert første og andre strekpunktet bytt ut med følgjande:

«– ein kredittinstitusjon slik det er definert i artikkel 4 nr. 1 i europaparlaments- og

⁷ TEU L 133 av 22.5.2008, s. 66.

⁸ TEU C 321 av 31.12.2003, s. 1.

Samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 160/2006 om innlemming i EØS-avtala av direktiv 2009/44/EF av 6. mai 2009 om endeleg oppgjer i betalingssystem og i oppgjerssystem for verdipapir og om avtaler om finansiell trygdgjeving, med omsyn til samankopla system (linked systems) og gjeldsfordringar (credit claims)

- rådsdirektiv 2006/48/EF av 14. juni 2006 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon (omarbeiding) (*), medrekna dei institusjonane som er oppførde i artikkel 2 i det nemnde direktivet,
- eit verdipapirføretak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter(**), bortsett frå dei institusjonane som er oppførde i artikkel 2 nr. 1 i det nemnde direktivet,
    - (*) TEU L 177 av 30.6.2006, s. 1.
    - (**) TEU L 145 av 30.4.2004, s. 1.»
- c. i bokstav f) vert det gjort følgjande endringar:
- i. første leddet vert bytt ut med følgjande:
    - «f) «deltakar» ein institusjon, ein sentral motpart, eit oppgjersføretak, ein avrekningsentral eller ein systemansvarleg.»
  - ii. tredje leddet vert bytt ut med følgjande:
    - «For føremåla med dette direktivet kan ein medlemsstat avgjere at ein indirekte deltakar kan reknast som deltakar dersom systemrisikoen rettferdiggjør det. Når ein indirekte deltakar vert rekna som deltakar på grunn av systemrisiko, avgrensar ikkje det ansvaret til den deltakaren som den indirekte deltakaren nyttar til sending av overføringsordrar gjennom systemet.»
- d. bokstav g) skal lyde:
- «g) «indirekte deltakar» ein institusjon, ein sentral motpart, eit oppgjersføretak, ein avrekningsentral eller ein systemansvarleg som har gjort ei avtale med ein institusjon som tek del i eit system som utfører overføringsordrar, som gjer det mogleg for den indirekte deltakaren å sende overføringsordrar gjennom systemet dersom den systemansvarlege kjenner den indirekte deltakaren.»
- e. bokstav h) skal lyde:
- «h) «verdipapir» alle dei instrumenta som er nemnde i del C i vedlegg I til direktiv 2004/39/EF,»
- f. i bokstav i) vert første strekpunktet bytt ut med:
- «– ein instruks frå ein deltakar om å stille ein pengesum til rådvelde for ein mottakar ved å gjere ei postering på kontoen til ein kredittinstitusjon, ein sentralbank, ein sentral motpart eller eit oppgjersføretak, eller ein instruks som inneber overtaking eller oppfylling av ein betalingskyldnad slik det er definert i reglane for systemet, eller»
- g. bokstav l) skal lyde:
- «l) «oppgjerskonto» ein konto hjå ein sentralbank, eit oppgjersføretak eller ein sentral motpart som vert nytta til plassering av midlar eller verdipapir, og til oppgjer av transaksjonar mellom deltakarane i eit system,»
- h. bokstav m) skal lyde:
- «m) «trygd» alle omsetjelege egedelar, medrekna, utan avgrensingar, finansiell trygdgjeving som nemnd i artikkel 1 nr. 4 bokstav a) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/47/EF av 6. juni 2002 om avtaler om finansiell sikkerhetsstillelse(*), som vert stilte til rådvelde som pant (medrekna pengar som vert stilte til rådvelde som pant), som attkjøpsavtale eller som ein liknande avtale eller på annan måte, for å tryggje rettane og skyldnadene som kan følgje i samband med eit system, eller som vert stilte til rådvelde for sentralbankane i medlemsstatane eller for Den europeiske sentralbanken,
- (*) TEF L 168 av 27.6.2002, s. 43.»
- i. ny bokstav n)-p) skal lyde:
- «n) «bankdag» oppgjer som vert gjennomført både dag og natt og som omfattar alle hendingar i løpet av verksemdssyklusen til eit system,
- o) «samverkande system» to eller fleire system der dei systemansvarlege har gjort ei avtale med kvarandre om utføring av overføringsordrar på tvers av systema,
- p) «systemansvarleg» den eininga eller dei einingane som har det rettslege ansvaret for drifta av eit system. Ein systemansvarleg kan òg verke som oppgjersføretak, sentral motpart eller avrekningsentral.»
6. I artikkel 3 vert det gjort følgjande endringar:
- a. nr. 1 vert bytt ut med følgjande:
- «1. Overføringsordrar og avrekning skal ha rettsverknad og vere bindande for tredjemann, òg i tilfelle der det er innleidd insolvenshandsaming mot ein deltakar, på det vilkåret at overføringsordrane vart lagde inn i systemet før ei insolvenshandsa-

Samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 160/2006 om innlemming i EØS-avtala av direktiv 2009/44/EF av 6. mai 2009 om endeleg oppgjer i betalingssystem og i oppgjerssystem for verdipapir og om avtaler om finansiell trygdgjeving, med omsyn til samankopla system (linked systems) og gjeldsfordringar (credit claims)

ming slik det er definert i artikkel 6 nr. 1, vart innleidd. Dette skal òg gjelde i tilfelle der det er innleidd insolvenshandsaming mot ein deltakar (i det aktuelle systemet eller i eit samverkande system) eller mot den systemansvarlege for eit samverkande system som ikkje er ein deltakar.

Dersom overføringsordrane vart lagde inn i systemet etter at det vart innleidd insolvenshandsaming, og dei vart utførde innanfor den vyrkedagen slik det er definert i reglane for systemet, som denne handsaminga vart innleidd, skal dei berre ha rettsverknad eller vere bindande for tredjemann dersom den systemansvarlege kan prove at han på tidspunktet då desse overføringsordrane vart ugjenkallege, verken hadde kjennskap til eller burde ha hatt kjennskap til at det var innleidd insolvenshandsaming.»

b. nytt fjerde ledd skal lyde:

«4. Med omsyn til samverkande system skal kvart system fastsetje i sine eigne reglar tidspunktet for innføring i systemet sitt på ein slik måte at det så langt råd vert sikra at reglane for alle aktuelle samverkande system vart samordna for dette føremålet. Med mindre det er uttrykkjeleg fastsett i reglane for alle dei systema som inngår i det samverkande systemet, skal reglane til eitt system for tidspunktet for når ein overføringsordre er gått inn, ikkje verte påverka av reglane til andre system som det samverkar med.»

7. Artikkel 4 skal lyde:

«Artikkel 4

Medlemsstatane kan fastsetje at innleiing av insolvenshandsaming mot ein deltakar eller ein systemansvarleg for eit samverkande system ikkje skal vere til hinder for at midlar eller verdipapir som er disponible på oppgjerskontoen til deltakaren, kan nyttast til å innfri skyldnadene hans i systemet eller i eit samverkande system den vyrkedagen som insolvenshandsaminga vart innleidd. Medlemsstatane kan òg fastsetje at ein kredittfasilitet som ein slik deltakar har fått tildelt innanfor systemet, mot ei disponibel og reell trygd vert nytta til å innfri dei skyldnadene som deltakaren har i systemet eller i eit samverkande system.»

8. I artikkel 5 skal nytt ledd lyde:

«Med omsyn til samverkande system skal kvart system fastsetje i sine eigne reglar tidspunktet for når ein overføringsordre vert

ugjenkalleleg på ein slik måte at det så langt råd vert sikra at reglane for alle aktuelle samverkande system vart samordna for dette føremålet. Med mindre det er uttrykkjeleg fastsett i reglane for alle dei systema som inngår i det samverkande systemet, skal reglane til eitt system for tidspunktet for når ein overføringsordre vert ugjenkalleleg, ikkje verte påverka av reglane til andre system som det samverkar med.»

9. Artikkel 7 skal lyde:

«Artikkel 7

Ei insolvenshandsaming skal ikkje ha tilbakeverkande kraft på dei rettane og skyldnadene som ein deltakar har som følge av eller i samband med deltaking i eit system før tidspunktet for innleiing av insolvenshandsaminga slik det er definert i artikkel 6 nr. 1. Dette skal mellom anna gjelde med omsyn til rettane og skyldnadene til ein deltakar i eit samverkande system, eller til ein systemansvarleg for eit samverkande system som ikkje er ein deltakar.»

10. Artikkel 9 skal lyde:

«Artikkel 9

1. Dei rettane til trygd som ein systemansvarleg eller ein deltakar har fått tildelt innan ramma av eit system eller eit samverkande system, og dei rettane til trygd som sentralbankane i medlemsstatane eller Den europeiske sentralbanken har fått tildelt, skal ikkje påverkast av insolvenshandsaming mot:

- deltakaren (i det aktuelle systemet eller i eit samverkande system),
- den systemansvarlege for eit samverkande system som ikkje er deltakar,
- ein motpart til sentralbankane i medlemsstatane eller for Den europeiske sentralbanken, eller
- tredjemann som stilte trygda.

Slik trygd kan verte realisert for å stette desse rettane.

2. Dersom verdipapir, medrekna rettar til verdipapir, vert stilte som trygd for deltakarar, systemansvarlege eller sentralbankar i medlemsstatane eller for Den europeiske sentralbanken slik det er nemnt i nr. 1, og retten deira til desse verdipapira eller den retten som ein eventuell fullmektig, agent eller tredjemann har som handlar på deira vegner, er oppført i samsvar med lovgjevinga i eit register, på ein konto eller i ein verdipapirsentral i ein medlemsstat, skal dei rettane som desse einingane har som

Samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 160/2006 om innlemming i EØS-avtala av direktiv 2009/44/EF av 6. mai 2009 om endeleg oppgjær i betalingssystem og i oppgjærssystem for verdipapir og om avtaler om finansiell trygdgjeving, med omsyn til samankopla system (linked systems) og gjeldsfordringar (credit claims)

trygdinnehavararar med omsyn til desse verdipapira, vere underlagde lovgjevinga i denne medlemsstaten.»

11. Artikkell 10 skal lyde:

«Artikkell 10

1. Medlemsstatane skal avgjere kva system og høvesvise systemansvarlege som skal omfattast i verkeområdet til dette direktivet, og melde frå til Kommisjonen om dette og om kva styresmakter som dei har oppnemnt i samsvar med artikkell 6 nr. 2.

Den systemansvarlege skal opplyse den medlemsstaten som har lovgjevinga som han er underlagd, om kven som er deltakarar i systemet, medrekna eventuelle indirekte deltakarar, og om eventuelle endringar med omsyn til desse.

I tillegg til dei opplysningane som er nemnde i andre leddet, kan medlemsstatane krevje at system som høyrer inn under deira jurisdiksjon, skal underleggjast krav om tilsyn eller godkjenning.

Alle som har ei rettkomen interesse, kan krevje opplysningar av ein institusjon om kva system han tek del i, og om kva hovudreglar som gjeld for verkemåten til desse systema.

2. Eit system som vert rekna som system før dei nasjonale føresegnene som gjennomfører europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/44/EF av 6. mai 2009 om endring av direktiv 98/26/EF om endeleg oppgjær i betalingssystem og i oppgjærssystem for verdipapir og direktiv 2002/47/EF om avtaler om finansiell sikkerhetsstillelse, med omsyn til samankopla system og gjeldsfordringar(*), tek til å gjelde, skal framleis reknast som system for føremåla med dette direktivet.

Ein overføringsordre som vert lagd inn i systemet før dei nasjonale føresegnene som gjennomfører direktiv 2009/44/EF tek til å gjelde, men som vert utført etter dette tidspunktet, skal reknast som ein overføringsordre for føremåla med dette direktivet.

(*) TEU L 146 av 10.6.2009, s. 37.»

Artikkell 2

Endringar av direktiv 2002/47/EF

I direktiv 2002/47/EF vert det gjort følgjande endringar:

1. Synsmåte 9 skal lyde:

«9) For å begrense administrasjonsbyrden for parter som anvender finansiell sikkerhet innanfor dette direktivs virkeområde, bør

det eneste gyldighetskravet som nasjonal lovgivning stiller med hensyn til finansiell sikkerhet, vere at sikkerhetshavaren eller en person som opptrer på sikkerhetshavarens vegne, kontrollerer den finansielle sikkerheten uten at metoder for sikkerhetsstillelse der sikkerhetsstilleren også har rett til å bytte ut sikkerheten eller trekke tilbake overskytende sikkerhet, utelukkes. Dette direktiv bør ikke hindre medlemsstatene i å kreve at en gjeldsfordring overdras ved oppføring i en liste over fordringer.»

2. Synsmåte 20 skal lyde:

«20) Dette direktiv berører ikke anvendelsen eller virkningen av avtalevilkårene for finansielle instrumenter eller gjeldsfordringer som stilles som finansiell sikkerhet, for eksempel rettigheter, plikter eller andre forhold i utstedelsesvilkårene for slike instrumenter og eventuelle andre rettigheter og plikter og andre forhold som gjelder mellom utstedere og innehavere av slike instrumenter eller mellom debitor og kreditor for slike gjeldsfordringer.»

3. Synsmåte 23 skal lyde:

«23) Dette direktiv berører ikke medlemsstatenes rett til å innføre regler for å sikre effektive avtaler om finansiell sikkerhetsstillelse overfor tredjemann med hensyn til gjeldsfordringer.»

4. I artikkell 1 vert det gjort følgjande endringar:

a. nr. 2 bokstav b) skal lyde:

«b) en sentralbank, Den europeiske sentralbank, Den internasjonale oppgjøringsbank, en multilateral utviklingsbank som definert i vedlegg VI, del 1, avsnitt 4 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF av 14. juni 2006 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon (omarbeiding) (*), Det internasjonale valutafond og Den europeiske investeringsbank,

(*) EUT L 177 av 30.6.2006, s. 1.»

b. i nr. 2 bokstav c), skal punkt i)-iv) lyde:

«i) en kredittinstitusjon som definert i artikkell 4 nr. 1 i direktiv 2006/48/EF, herunder institusjonene oppført i artikkell 2 i nevnte direktiv,

ii) et verdipapirforetak som definert i artikkell 4 nr. 1 punkt 1) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (*),

iii) en finansinstitusjon som definert i artik-

Samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 160/2006 om innlemming i EØS-avtala av direktiv 2009/44/EF av 6. mai 2009 om endeleg oppgjer i betalingssystem og i oppgjerssystem for verdipapir og om avtaler om finansiell trygdgjeving, med omsyn til samankopla system (linked systems) og gjeldsfordringar (credit claims)

- kel 4 nr. 5 i direktiv 2006/48/EF,
- iv) et forsikringsforetak som definert i artikkel 1 bokstav a) i rådsdirektiv 92/49/EØF av 18. juni 1992 om samordning av lover og forskrifter om direkte forsikring med unntak av livsforsikring (tredje direktiv om annen forsikring enn livsforsikring)(**) og et forsikringsforetak som definert i artikkel 1 nr. 1) bokstav a) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/83/EF av 5. november 2002 om livsforsikring(***),
- (*) EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1.
- (**) EFT L 228 av 11.8.1992, s. 1.
- (***) EFT L 345 av 19.12.2002, s. 1.»
- c. nr. 4 bokstav a) skal lyde:
- «a) Den finansielle sikkerhet som stilles, skal bestå av kontantinnskudd, finansielle instrumenter eller gjeldsfordringer,»
- d. i nr. 4 skal ny bokstav c) lyde:
- «c) Medlemsstatene kan utelukke fra dette direktivs virkeområde gjeldsfordringer der debitor er en forbruker som definert i artikkel 3 bokstav a) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/48/EF av 23. april 2008 om kredittavtaler for forbrukere(*), eller en svært liten eller liten bedrift som definert i artikkel 1 og artikkel 2 nr. 2) og 3) i vedlegget til kommisjonsrekommendasjon 2003/361/EF av 6. mai 2003 om definisjonen av svært små, små og mellomstore bedrifter(**), med mindre disse gjeldsfordringenes sikkerhetshaver eller sikkerhetsstiller er en av institusjonene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav b) i dette direktiv.
- (*) EUT L 133 av 22.5.2008, s. 66.
- (**) EUT L 124 av 20.5.2003, s. 36.»
- e. i nr. 5 vert det gjort følgjande endringar:
- i. i andre leddet vert følgjande punktum lagt til:
- «Med hensyn til gjeldsfordringer er oppføring i en liste over fordringer som sendes skriftlig eller i en juridisk sidestilt form til sikkerhetshaveren, tilstrekkelig for å identifisere gjeldsfordringen og dokumentere at fordringen er stilt som finansiell sikkerhet mellom partene.»
- ii. følgjande ledd vert lagd til etter andre leddet:
- «Uten at det berører annet ledd, kan medlemsstatene fastsette at oppføring i
- en liste over fordringer som sendes skriftlig eller i en juridisk sidestilt form til sikkerhetshaveren, også er tilstrekkelig for å identifisere gjeldsfordringen og dokumentere at fordringen er stilt som finansiell sikkerhet overfor debitor eller tredjemann.»
5. I artikkel 2 vert det gjort følgjande endringar:
- a. i nr. 1 vert det gjort følgjande endringar:
- i. bokstav b) og c) skal lyde:
- «b) «avtale om finansiell sikkerhetsstillelse i form av overdragelse av eiendomsrett», en avtale, herunder gjenkjøpsavtaler, der en sikkerhetsstiller overdrar full eiendomsrett eller full tilgang til den finansielle sikkerheten til en sikkerhetshaver med det formål å sikre eller på annan måte dekke innfrielsen av relevante finansielle forpliktelser,
- c) «avtale om finansiell sikkerhetsstillelse i form av pantsetting», en avtale der en sikkerhetsstiller stiller finansiell sikkerhet som pant til eller til fordel for en sikkerhetshaver, og der sikkerhetsstilleren beholder full eller kvalifisert eiendomsrett til eller full tilgang til den finansielle sikkerheten når panteretten er etablert,»
- ii. ny bokstav o) skal lyde:
- «o) «gjeldsfordringer», pengefordringer på grunnlag av en avtale der en kredittinstitusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 i direktiv 2006/48/EF, herunder de institusjonene som er oppført i artikkel 2 i nevnte direktiv, yter kreditt i form av lån.»
- b. i nr. 2 vert andre punktumet bytt ut med følgjande:
- «En eventuell rett for sikkerhetsstilleren til å bytte ut eller trekke tilbake overskytende finansiell sikkerhet eller med hensyn til gjeldsfordringer, rett til inntil vidare å motta provenyet av disse, berører ikke det forhold at den finansielle sikkerheten anses som stilt overfor sikkerhetshaveren som nevnt i dette direktiv.»
6. I artikkel 3 vert det gjort følgjande endringar:
- a. i nr. 1 vert følgjande ledd sette inn:
- «Uten at det berører artikkel 1 nr. 5, skal medlemsstatene i forbindelse med at gjeldsfordringer stilles som finansiell sikkerhet, ikke gjøre inngåelse, gyldighet, sikring mot tredjemann, prioritet, fullbyr-

Samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 160/2006 om innlemming i EØS-avtala av direktiv 2009/44/EF av 6. mai 2009 om endeleg oppgjer i betalingssystem og i oppgjerssystem for verdipapir og om avtaler om finansiell trygdgjeving, med omsyn til samankopla system (linked systems) og gjeldsfordringar (credit claims)

delse eller lovlighet som bevismateriale, betinget av at det utføres en formell handling som registrering eller underretning til debitoren for den gjeldsfordringen som er stilt som sikkerhet. Medlemsstatene kan likevel kreve at det utføres en formell handling som registrering eller underretning med henblikk på sikring mot tredjemann, prioritet, fullbyrdelse eller lovlighet som bevismateriale overfor debitor eller tredjemann.

Kommisjonen skal innen 30. juni 2014 underrette Europaparlamentet og Rådet om bestemmelsen i dette nr. fremdeles er relevant.»

b. Nytt nr. 3 skal lyde:

«3. Uten at det berører rådsdirektiv 93/13/EØF av 5. april 1993 om urimelige vilkår i forbrukeravtaler (*) og nasjonale bestemmelser om urimelige avtalevilkår, skal medlemsstatene sikre at debitorer skriftlig eller i juridisk sidestilt form, på gyldig måte kan gi avkall på:

- i. sin motregningsrett overfor gjeldsfordringens kreditorer og overfor personer som kreditor har overdratt, pantsatt eller på annen måte overført gjeldsfordringen til som sikkerhet, og
- ii. sine rettigheter som følger av bankhemmelighetsregler som ellers ville hindret eller begrenset den muligheten gjeldsfordringens kreditor har til å gi opplysninger om gjeldsfordringen eller debitoren med sikte på bruk av gjeldsfordringen som sikkerhet.

(*) EFT L 95 av 21.4.1993, s. 29.»

7. I artikkel 4 vert det gjort følgjande endringar:

a. i nr. 1 skal ny bokstav c) lyde:

«c) gjeldsfordring ved salg eller tilegnelse eller ved motregning av verdien mot, og bruk av denne verdien til å innfri, relevante finansielle forpliktelser.»

b. i nr. 2 skal bokstav b) lyde:

«b) partene har avtalt verdifastsettelsen av de finansielle instrumentene og gjeldsfordringene i avtalen om finansiell sikkerhetsstillelse i form av pantsetting.»

c. nr. 3 vert oppheva.

8. I artikkel 5 skal nytt nr. 6 lyde:

«6. Denne artikkel får ikke anvendelse på gjeldsfordringer.»

9. Etter artikkel 9 vert ny artikkel 9a sett inn:

«*Artikkel 9a*

Direktiv 2008/48/EF

Bestemmelsene i dette direktiv berører ikke direktiv 2008/48/EF.»

Artikkel 3

Innarbeiding i nasjonal lovgjeving

1. Medlemsstatane skal innan 30. desember 2010 vedta og kunngjere dei lovene og forskriftene som er naudsynte for å rette seg etter dette direktivet. Dei skal straks melde frå til Kommisjonen om dette.

Dei skal setje i verk desse føresegnene frå 30. juni 2011.

Når desse føresegnene vert vedtekne av medlemsstatane, skal dei ha ei tilvising til dette direktivet, eller det skal visast til direktivet når dei vert kunngjorde. Medlemsstatane fastset korleis tilvisinga skal gjerast.

2. Medlemsstatane skal sende Kommisjonen teksta til dei viktigaste internrettslege føresegnene som dei vedtek på det området som dette direktivet omfattar.

Artikkel 4

Iverksetjing

Dette direktivet tek til å gjelde 20. dagen etter at det er kunngjort i *Tidend for Den europeiske unionen*.

Artikkel 5

Adressatar

Dette direktivet er retta til medlemsstatane.

Utfërda i Strasbourg, 6. mai 2009.

For Europaparlamentet

For Rådet

H.-G. PÖTTERING

J. KOHOUT

President

Formann